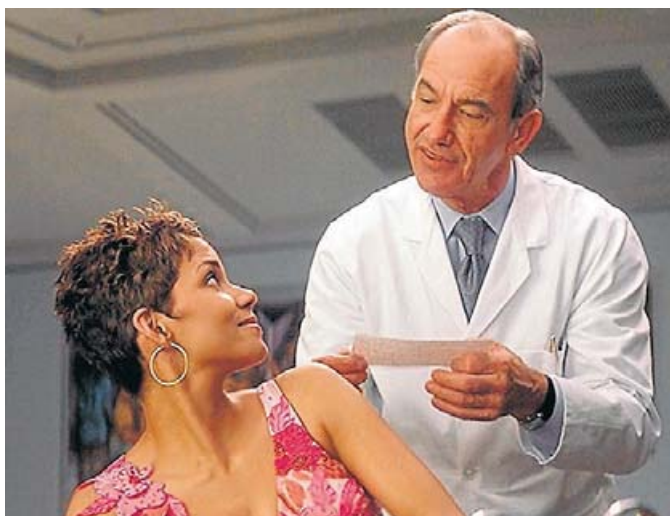

EON Productions

Simón Andreu, megalòman malvat 007 i moltíssim més

Toni Vall

Costa molt d'entendre el paper de Simón Andreu a *Mor un altre dia*. Però forma part de l'encant, esclar. ¿Algun cop un dolent de la sèrie Bond ha tingut una missió no estrambòtica? Encara que sigui un paper petit, el del gran Simón havia d'estar a l'altura, complir amb aquesta mítica no escrita: la megalomania

per davant de tota ombra de versemblança. El doctor Álvarez té una clínica clandestina en una illa anomenada Los Órganos, a prop de Cuba, i és una eminència en la poc edificant especialitat clínica de transformar les persones negres en blanques a través de modificar el seu ADN. Impactant, oi? Aquest tema és un clàssic indispensable a les entrevistes a Andreu. Als seus vuitanta anys viu a Madrid i no està pas jubilat. Tot i això, continua anant a la seva sa Pobla natal. Gairebé dues-centes pel·lícules al llarg de més de cinquanta anys d'intensa i fascinant carrera. Un clàssic del cinema espanyol que ha fet de tot: cinema d'autor, *destape*, *spagueti western*, moltes sèries... Està content de les pel·lícules, arriscadíssimes, que va protagonitzar per a Eloy de la Iglesia durant els durs anys de la Transició. Cinema amb un fort component polític i LGTBI que avui colpeix i t'interpel·la: com nassos devia ser possible rodar allò en aquells anys?

Recordo l'impacte de veure Andreu a *Mor un altre dia*. Quin bèstia, vaig pensar. Com ho va aconseguir? Molt fàcil, els responsables de càsting el coneixien després de molts anys de comptar amb ell per a les coproduccions britàniques de què eren responsables. Però aquest no és pas un exotisme en la seva trajectòria. Sobretot els últims anys, està espurnejada d'aquesta mena de petits papers, alguns gairebé cameos, en produccions americanes com *Bridget Jones: sobreviuré*, *Savage grace* –amb Julianne Moore i Eddie Redmayne–, *La freda llum del dia*, *Infiltrat*, *La promesa* –amb Oscar Isaac i Christian Bale–, fins a arribar a *El otro guardaespaldas 2*, estrenada fa poques setmanes, el 24 de juny.

Seria bonic un paper de pes en un film espanyol, un merescut homenatge, un Goya. Amb l'Acadèmia Andreu no hi té una relació especialment fluida. Mai se l'han pres gaire seriosament. Una injustícia, un error que encara són a temps de rectificar. ●

